

Vergaderjaar 1991-1992

22 608

Wijziging van de regeling van de milieu-effectrapportage in de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne

A

ADVIES RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 22 januari 1992

Bij Kabinetsmissive van 14 mei 1991, no. 91.004377, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, mede namens de Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting, houdende wijziging van de regeling van de milieu-effectrapportage in de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne.

1. Naar het oordeel van de Commissie van de Europese Gemeenschappen zijn enkele oneffenheden ontstaan bij de implementatie in de Nederlandse regeling van Richtlijn 85/337/EEG (betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere objecten (PbEG L 175/40)). In de brief van de Commissie van 25 april 1990 aan Uw Minister van Buitenlandse Zaken wordt uitvoerig toegelicht in welke opzichten de implementatie naar het oordeel van de Commissie gebrekkig heeft plaatsgehad.

De Raad van State wil stilstaan bij slechts één van de implementatie-

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 7 mei 1992

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 14 mei 1991, nr. 91.004377, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State, zijn advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 22 januari 1992, nr. W08.91.0239, bied ik U, mede namens de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, hierbij aan.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet niet aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden dan nadat met zijn opmerkingen rekening zal zijn gehouden.

1. Aan het wetsvoorstel ligt het uitgangspunt ten grondslag dat in ieder geval in die gevallen waarin de Richtlijn nr. 85/337/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PbEG. L 175/40) – in het vervolg aangeduid als de richtlijn – een milieu-effectbeoordeling eist, een milieu-effectrapportage geboden is. Naar het oordeel van de Raad van State was dit nog niet duidelijk verwoord in de tekst van artikel 41hb, vierde lid, en in de memorie van toelichting. In artikel 41hb, vierde lid, is dit tot uitdrukking

feilen en herinnert in dat verband eraan dat volgens artikel 4, tweede lid, van de richtlijn projecten van de in bijlage II bij de richtlijn genoemde categorieën moeten worden onderworpen aan een milieu-effectbeoordeling indien de Lid-Staten van oordeel zijn dat hun kenmerken zulks noodzakelijk maken. De moeilijkheid schuilt hierin dat in het Besluit milieu-effectrapportage (Besluit m.e.r.) (Stb. 1987, 278) niet alle categorieën zijn opgenomen, welke in bijlage II zijn vermeld. Het gevolg hiervan is – aldus de Commissie – dat zodoende niet aan een beoordeling zullen worden onderworpen de niet in het Besluit m.e.r. genoemde activiteiten, ook al zijn zij wel vermeld op bijlage II. De Commissie acht zulks in strijd met de richtlijn omdat volgens artikel 4, tweede lid, van de richtlijn de opname van een activiteit in bijlage II betekent dat onder bepaalde omstandigheden (namelijk indien de kenmerken van de activiteit zulks noodzakelijk maken) toch een milieu-effectbeoordeling moet plaatsvinden, hetgeen echter niet mogelijk is als die activiteit niet behoort tot een in het Besluit m.e.r. vervatte categorie.

Het wetsvoorstel zal geen bezwaren kunnen oproepen als de in de artikelen 41ha en volgende vervatte regeling strookt met artikel 4, tweede lid, van de richtlijn, en in het bijzonder met het criterium «dat de kenmerken zulks noodzakelijk maken». Voorkomen dient te worden dat de Nederlandse regelgeving in minder gevallen een milieu-effectrapportage eist dan de richtlijn.

Bij de Raad is de vraag gerezen of de bijzondere omstandigheden, welke in artikel 41hb worden genoemd, verder gaan dan het begrip «kenmerken van het project» zoals bedoeld in de richtlijn. Deze vraag richt zich niet zozeer op hetgeen wordt vermeld onder de letters a en b van het vierde lid van bedoeld artikel («de aard en de omvang van de activiteit zomede de samenhang met andere activiteiten ter plaatse») omdat deze aspecten kunnen worden beschouwd als detailleringen van het begrip kenmerk van het project. Maar wel rijst de vraag of dit ook geldt indien het gaat om «de ligging in of nabij gebieden die van bijzondere betekenis zijn of waarin het milieu reeds in ernstige mate is verontreinigd of aangetast», waarmee mogelijk niet zozeer wordt bedoeld

gebracht door na de komma in onderdeel b «of» in te voegen. Voorts is het uitgangspunt duidelijk verwoord in de zevende alinea en de slotalinea van de Inleiding van paragraaf 2 van de gewijzigde memorie van toelichting, alsmede in de artikelsgewijze toelichting op artikel 41hb.

op een kenmerk van het project zelf maar eerder op een kenmerk van de omgeving. Zodoende rijst de vraag of het wetsvoorstel mogelijk minder ver gaat dan de richtlijn in die zin dat volgens Nederlandse regelgeving nog steeds een activiteit in minder gevallen onderworpen zal moeten worden aan een milieu-effectbeoordeling dan volgens de richtlijn behoort.

De Raad beveelt aan een en ander in de memorie van toelichting niet onbesproken te laten en zo nodig in artikel 41hb, vierde lid, het element sub c te doen vervallen.

2. In verband met de invoering van de artikelen betreffende de milieu-effectrapportage in de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Stb. 1988, 133) alsmede van het daarop gegronde Besluit m.e.r. is destijds opgenomen de overgangsregeling van artikel 41e, op grond waarvan aan de aldaar bedoelde ministers een ontheffingsbevoegdheid voor individuele gevallen werd verleend. De Raad bepleit dat in de memorie van toelichting wordt toegelicht waarom thans, in een vrijwel identieke situatie, een systeem wordt geïntroduceerd waarbij individuele beoordeling niet meer aan de orde komt.

3. Voor een redactionele kanttekening moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet niet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal dan nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

2. In de artikelsgewijze toelichting op artikel II is naar aanleiding van de opmerking van de Raad van State toegelicht waarom in het wetsvoorstel de voorkeur is gegeven aan een overgangsregeling zonder individuele beoordeling.

3. Aan de redactionele kanttekening van de Raad van State is voldaan.

In het wetsvoorstel en in de memorie van toelichting zijn voorts enkele redactionele verbeteringen aangebracht.

Ik moge U, mede namens de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

**Redactionele kanttekening,
behorende bij het advies no.
W08.91.0239 van de Raad van
State van 22 januari 1992.**

– In de memorie van toelichting (Hoofdstuk I. Inleiding, derde alinea) ware de zin: «In het verslag over de werking van de regeling milieu-effect-effectrapportage, dat eind april 1991 aan de Staten-Generaal zal worden aangeboden, (...) aangekondigd.» te actualiseren. Daarbij ware te verwijzen naar Kamerstukken II 1990/91, 22 103, nr. 1.